

1. Tot i que l'experiència s'ha portat a terme amb alumnes de segon cicle d'ESO, creiem que és perfectament aplicable tant a Batxillerat com al primer cicle de l'ESO si s'adapten lleugerament alguns dels ítems treballats.
2. Un dels aspectes que voldríem destacar de la nostra proposta és justament el fet que concep l'avaluació com un procés en el qual estan involucrats tant els alumnes com els docents. Tots els didactes de la llengua oral coincideixen en l'afirmació que l'avaluació és el factor clau a l'hora d'introduir la llengua oral a les aules: "*La comunicación oral es un ejemplo perfecto de lo que venimos diciendo, pues exige, para su evaluación, la aplicación de otras técnicas e instrumentos distintos y complementarios a los usuales*"(Reyzábal 93). Només si es troba la manera d'avaluar els coneixements, procediments i actituds quant a la llengua oral, aquesta vessant del currículum es podrà desenvolupar amb èxit. Ja no es tracta només de trobar la manera de suspendre determinades actuacions (que també) però sí de seleccionar els criteris, pautes, mètodes,... pertinents i no oblidar mai que han de ser operatius i manejables en la situació pedagògica actual, i això implica considerar la immediatesa i la fugacitat de la comunicació oral com un fet normal i fer l'esforç d'adaptar-s'hi, en conseqüència, no hi ha solucions definitives per a la llengua oral sinó que en cada cas s'ha d'activar aquest procés de millora i d'adequació a cada realitat.
3. Creiem que només si es parteix dels problemes concrets que es troben en contextos educatius reals, es poden arribar a presentar de forma científica plans d'actuació generals a l'àrea. Quan Linda Allal proposa la direcció que ha de seguir la investigació en avaluació formativa no oblida aquest aspecte i ens diu: "*Il faut, dans le domaine des sciences de l'éducation, que nos efforts de réflexion théorique et de recherche s'adressent non seulement à l'élaboration de cadres théoriques plus adéquats, mais aussi à l'analyse des problèmes de l'application pratique, d'où notre tentative d'esquisser différentes modalités d'application de l'évaluation formative. Dans nos interactions en tant que chercheur et enseignants universitaires avec des éducateurs, il faut éviter de leur proposer des prescriptions a prioristes qui ne tiennent pas compte de leurs expériences pratiques et qui ne respectent pas le principe que l'enseignant, comme l'élève, doit construire ses stratégies d'action. Par ailleurs, nous sommes convaincus que c'est en analysant les stratégies élaborées et appliquées par enseignants qu'on progressera vers une conceptualisation théorique plus solide du rôle de l'évaluation formative dans la régulation des processus d'apprentissage.*"¹
4. És important afavorir que els alumnes planifiquin acuradament les seves intervencions orals formals tal i com ho fan en les expressions escrites. L'èxit dels exercicis recau en bona mesura en aquesta fase del procés, ja que els problemes que es poden derivar d'una

---

¹ Allal, Linda, *Stratégies d'évaluation Formative: Conceptions Psycho- pédagogiques et modalités d'application*. p. 144

inadequada planificació poden arribar a frustrar l'activitat. Cros i Vilà 97, per exemple, indiquen *La poca planificació d'un discurs formal o la manca d'ajuda durant aquesta fase pot provocar també una situació de sobrecàrrega cognitiva en els estudiants, ja que, en el moment de la producció, han de controlar moltes variables.*

5. De les moltes definicions de **Competència comunicativa** transcrivim la de Gumperz, a Gumperz i Hymes (1972): *“Aquellos que un hablante necesita saber para comunicarse de manera eficaz en contextos socialmente significantes. Al igual que el término de Chomsky que se toma como modelo, la competencia comunicativa se refiere a la habilidad para actuar. Se pretende distinguir entre lo que el hablante conoce –cuáles son sus capacidades- y cómo actúa en instancias particulares. Sin embargo, mientras los estudiosos de la competencia lingüística intentan explicar aquellos aspectos de la gramática que se creen comunes a todos los seres humanos independientemente de los determinantes sociales, los estudiosos de la competencia comunicativa tratan a los hablantes como miembros de unas comunidades, que desempeñan ciertos roles, y tratan de explicar su uso lingüístico para auto-identificarse y para guiar sus actividades.”*
6. La competència sociolingüística és la capacitat d'adequar el discurs a en funció de la situació comunicativa.
7. La competència estratègica comprendria tots aquells coneixements i habilitats que permeten fer un discurs coherent i cohesionat.
8. La competència estratègica fa referència a totes aquelles estratègies de comunicació verbal i no verbal que es poden posar en funcionament en el moment de la comunicació.
9. La competència lingüística comporta el coneixement i l'ús dels components sintàctic, lèxic, morfològic i fonètic del sistema de la llengua.
10. Sota el nostre punt de vista i el de Mª Victoria Reyzábal, l'avaluació formativa és l'únic mètode actual que permet reexir al repte de l'avaluació: *“Nuestra propuesta de evaluación será fundamentalmente continua y formativa, dirigida a los procesos más que a los productos(aunque sin abandonarlos, ya que entendemos que se conseguirán mejor si la evaluación se incorpora al proceso de aprendizaje) y mediante las técnicas e instrumentos que permitan poner en práctica, realmente, el modelo evaluador expuesto”.*